

תלמודו בידו

דף כב עמוד ב

- א** [האם בית דין צריכים להכיר את המעיד עדות החודש ?
- ב** [מה קלקלו הבייתוסים בענין עדות החודש ?
- ג** [האם מותר לחלל שבת כדי להעיד על עד החודש שהוא כשר ?
- ד** [כמה עדים צריך לעדות קידוש החודש, ומדוע ?
- ה** [כיצד היו מודיעים לגולה שבית דין קידשו את החודש ?

- א** [**בראשונה:** היו מקבלים עדות החודש מכל אדם. משקלקלו הבייתוסים: התקינו שמקבלים רק את מי שבית דין מכירים שהם נאמנים. עד שאינו מוכר להם, בית הדין שבעירו שולחים עמו שנים שיעידו שהוא כשר.
- ב** [בקרבן העומר נאמר "ממחרת השבת" וט"ז ניסון, והבייתוסים פירשו יום ראשון בשבת. בשנה אחת חל שלשים של אדר בשבת, ולא נראתה הלכנה בחידושה באותו יום. והבייתוסים רצו לקדש החודש בשבת, כדי שיום הנפת העומר יחול ביום ראשון. ושכרו עדי שקר שיעידו שראו את הלכנה בחידושה. אך אחד מן העדים [שלא היה בייתוסין] גילה לחכמים את העלילה. וזיכו לו את דמי השכירות אף שלא השלים את שליחותו, שהפקר בית דין הפקר.
- ג** [מותר לחלל את השבת. ר' נהוראי חילל שבת כדי להצטרף לעד אחד ולהעיד עמו על עד החודש שהוא כשר, אף שיתכן שלבסוף אותו אדם לא יהיה בביתו.
- ד** [שראו את הלכנה בחידושה: שנים, שהוקש ל"משפט" בו נאמנים רק שני עדים. שבית דין קידשו את החודש: עד אחד, כי אין אדם משקר על דבר העתיד להתגלות.
- ה** [**בראשונה:** כשקידשו את יום שלשים לראש חודש, היו מדליקים במוצאי ראש חודש מדורות על ראשי ההרים [אך לא היו משיאים משואות כשהחודש הקודם היה מלא]. משקלקלו הבייתוסים: תקנו ששלוחים יוצאים לגולה להודיעם מתי קידשו את החודש.

זכות הלימוד לעילוי נשמת הרב ישראל משה הכהן בן דוד ז"ל